

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО
ЛАБОРАТОРІЯ ФІЛОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

МОВА. СВІДОМІСТЬ. КОНЦЕПТ

Збірник наукових статей

Випуск 10

Мелітополь, 2020

УДК 81'1(08)
ББК 80
М 74

Затверджено Вченою радою Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (протокол № 7 від 24 червня 2010 р.).

Рецензенти:

Габідулліна А. Р., *д-р філол. наук, проф.*

Дербеньова Л. В., *д-р філол. наук, проф.*

Білоусенко П. І., *д-р. філол. наук, проф.*

Редакційна колегія:

Солоненко А. М., *д-р. біол. наук, проф.*

Гармаш О. Л. – *д-р філол. наук, доц.*

Коноваленко Т. В., *канд. пед. наук, проф.*

Митяй З. О., *канд. філол. наук, доц.*

Сіроштан Т.В., *канд. філол. наук, доц.*

Хомчак О. Г., *канд. філол. наук, доц.*

М 74 Мова. Свідомість. Концепт: зб. наук. статей / відп. ред. О. Г. Хомчак. – Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2020. – Вип. 10. – 191 с.

ISBN 978-617-7823-15-4

До збірника ввійшли наукові праці, присвячені актуальним питанням філології. Дослідники різних фахових рівнів ставлять і розв'язують проблеми широкого наукового діапазону. Основні положення статей були обговорені на IX Міжнародній науковій конференції «Концептуальні проблеми функціонування мови в полікультурному просторі» (31 березня 2020 року) в Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького.

Збірник призначений для фахівців і широкого кола читачів, що цікавляться актуальними проблемами філології.

Відповідальність за достовірність та оригінальність поданих матеріалів (фактів, цитат, прізвищ, імен, результатів досліджень тощо) покладається на авторів.

УДК 81'1(08)
© Хомчак О.Г., відп. ред., 2020

ЗМІСТ

КОМУНІКАТИВНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ МОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПОЛІЕТНІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

<i>Біда С. Ю.</i> НІМЕЦЬКА ЕМОТИВНА ФРАЗЕОЛОГІЯ У МОВІ ТА ТЕКСТІ.....	7
<i>Гапєєва І. М.</i> МОДЕЛЬ МОВИ АБО МЕТАМОДЕЛЬ У НЕЙРОЛІНГВІСТИЧНОМУ ПРОГРАМУВАННІ	10
<i>Єрмоленко С. І., Грушкіна Ю. Ю.</i> СВОЄРІДНІСТЬ ПОРІВНЯЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ У ПРОЗІ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА.....	16
<i>Єрмоленко С. І., Качмар В. С.</i> КАТЕГОРІЯ ЗАПЕРЕЧЕННЯ З ЕСТЕТИЧНОГО БОКУ В СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ТВОРАХ.....	19
<i>Зайцева О., Денисенко Н. В.</i> АФОРИЗМИ ТА ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА.....	23
<i>Кірсанова С., Денисенко Н. В.</i> ПИТАННЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ В АНГЛОМОВНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	26
<i>Колєва К.</i> СЛАДКО ЛИ Е ЗА БЪЛГАРИНА СЛАДКОТО	29
<i>Коноваленко Т. В., Семікін М. О.</i> ІСТОРІЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ АБРЕВІАЦІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	34
<i>Лохматова С., Ровненко К.</i> ЯВИЩА ПОЛІМОТИВАЦІЇ В СИСТЕМІ ЗАСОБІВ СЛОВОТВОРУ	37
<i>Митяй З. О., Куриш А. В.</i> МОВНІ ОДИНИЦІ З ОЦІННОЮ СЕМАНТИКОЮ В СТРУКТУРІ ХУДОЖНЬОГО ПОЛОТНА	41
<i>Сіроштан Т. В., Батура П. В.</i> ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ХУДОЖНЬОЇ ВИРАЗНОСТІ РОМАНІВ ВОЛОДИМИРА ЛИСА.....	44
<i>Сіроштан Т. В., Москаленко С. О.</i> СТИЛІСТИЧНИЙ СИНТАКСИС УКРАЇНСЬКОЇ МАЛОЇ ПРОЗИ ХХ СТ	48
<i>Надольська Ю. А., Чуприна А. О.</i> КУЛЬТУРНО-МОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРИСЛІВ'їв ТА АФОРИЗМІВ У НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	52

КОНЦЕПТОСФЕРА ТА МОВНА КАРТИНА СВІТУ

<i>Борт І. М., Насалевич Т. В.</i> INTERNET COMMUNICATION GENRES.....	58
---	----

<i>Жукова Т. С.</i> КОГНІТИВНА МОДЕЛЬ КОНЦЕПТУ <i>БАРВИНОК</i> В УКРАЇНСЬКІЙ МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	61
<i>Ільченко І. І.</i> ВІДОНІМНІ БОЛГАРСЬКІ ОЙКОНІМИ ПРИАЗОВ'Я	64
<i>Кравченко Є. Г.</i> ТЕРМІНИ БЛОКУ «НОРМАТИВНІСТЬ МОВИ» ЯК СПЕЦИФІЧНА ПІДСИСТЕМА МОВИ	69
<i>Куликова Л.А., Тарасенко Т.В., Тарасенко М.Р.</i> СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ НАЗВИ КОЛЬОРУ	73
<i>Хомчак О. Г. Сироватко О. О.</i> КОНЦЕПТ ЯК МОВНО-МЕНТАЛЬНА КАТЕГОРІЯ	79
<i>Черненко А. В., Романюк Ю. Г.</i> ПЕЙЗАЖНІ ТА ЕТНОКУЛЬТУРНІ НОМІНАЦІЇ В СИСТЕМІ ПОЕТИЧНОГО КОНЦЕПТУ УКРАЇНА	82

**ХУДОЖНІЙ ТЕКСТ
ЯК ФЕНОМЕН АВТОРСЬКОЇ МОДЕЛІ СВІТУ**

<i>Акулова Н. Ю.</i> ВІЗУАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ РОМАНУ «ДО МАЯКА» ВІРДЖІНІЇ ВУЛФ: ВИДАВНИЧІ СТРАТЕГІЇ	86
<i>Атрошенко Г. І., Шостак А. О.</i> НАЙПРОНИКЛИВІШИЙ ДОСЛІДНИК ПСИХОЛОГІЇ ПІДЛІТКІВ: ТВОРЧА МАНЕРА ВІКТОРА БЛИЗНЕЦЯ У ДИТЯЧІЙ ПРОЗІ 60–80 РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ	94
<i>Бойко С. О.</i> СИМВОЛІЗМ ОБРАЗІВ У РОМАНІ В. ВУЛЬФ «НА МАЯК»	98
<i>Землянський А. М.</i> ЖІНОЧА ВЕРСІЯ ДЕТЕКТИВУ В РОМАНІ Є. КОНОНЕНКО «ЗРАДА»	102
<i>Коваленко Д. В.</i> КОНЦЕПЦІЯ ОСОБИСТОСТІ В РОМАНІ ЕРНЕСТА ХЕМІГНВЕЯ «FOR WHOM THE BELL TOLLS»	106
<i>Копейцева Л. П., Бєлінська О. Ю.</i> ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІФОТВОРЧОСТІ ТОДОСЯ ОСЬМАЧКИ	110
<i>Скориця Д. В., Атрошенко Г. І.</i> СЕМАНТИКО-ТЕМАТИЧНЕ ГРУПУВАННЯ СЛОВЕСНИХ ЗАСОБІВ ВИРАЖЕННЯ У КАЗКАХ ДЛЯ ДІТЕЙ ЗІРКИ МЕНЗАТЮК. 113	
<i>Фоменко Е. Г.</i> ЯЗЫКОВОЕ ПЕРЕЖИВАНИЕ ВНУТРЕННЕГО ЧЕЛОВЕКА АЛЕКСЕЕМ РЕМИЗОВЫМ И ДЖЕЙМСОМ ДЖОЙСОМ	117

ПЕРЕКЛАД ЯК ЯВИЩЕ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

<i>Вакуленко А., Денисенко Н.</i> ОСОБЛИВОСТІ АНГЛО-УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ ЧАСТОК	125
<i>Денисенко Н., Шаповал І.</i> ВІДТВОРЕННЯ МЕТАФОРИ ЯК ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА ПРОБЛЕМА	128
<i>Зіненко Н. В., Мілько Н. Є.</i> ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЕКЛАДУ ЯК СКЛАДОВОЇ ЧАСТИНИ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	132
<i>Коноваленко Т. В., Бєднов О. А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ЮРИДИЧНИХ ТЕРМІНІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	135
<i>Ларкін Є., Денисенко Н.</i> ОСОБЛИВОСТІ АНГЛО-УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ	139
<i>Марченко М., Денисенко Н.</i> ПЕРЕКЛАД ЯК АКТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	142
<i>Ярова К., Денисенко Н.</i> ВИДИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ В АСПЕКТІ ПЕРЕКЛАДУ	145

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

<i>Великожон В. А.</i> TEACHING UKRAINIAN FOR FOREIGNERS: ESSENTIAL PRINCIPLES	150
<i>Єрмоленко С. І., Шевчик Г. С.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ САМОСТІЙНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ФОНЕТИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	155
<i>Ткач М. В., Лут М. М., Єлізарова З. І.</i> РОЛЬ ТА СТРУКТУРА САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	158

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИЦІ НАВЧАННЯ МОВИ Й ЛІТЕРАТУРИ

<i>Волкова І. В., Добрєва Т. М.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ	163
<i>Кравченко В. І.</i> ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ – ТЕХНОЛОГІЯ ЗАСВОЄННЯ НОВОГО ДОСВІДУ СТУДЕНТАМИ.....	166
<i>Ляшенко К. М.</i> PICTURE PROFILES' TASKS AT THE ENGLISH LESSON (SPEAKING AND WRITING)	169

<i>Ляшок Л. В.</i> АКТУАЛІЗАЦІЯ ЛІНГВОСВІДОМОСТІ УЧНІВ ЗАСОБАМИ МНЕМОТЕХНІКИ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РІДНОМОВНОЇ ОСВІТИ	175
<i>Матюха Г. В., Пащенко Ю.</i> МІСЦЕ І РОЛЬ ГРУПОВИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ ВИШУ	179
<i>Романова О. В.</i> ІНТЕРНЕТ-МОЖЛИВОСТІ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОЇ САМООСВІТНЬОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ УЧНЯ	182
<i>Рябуха Т. В., Гостіщева Н. О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	187

Землянський А. М.
*Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького*

ЖІНОЧА ВЕРСІЯ ДЕТЕКТИВУ В РОМАНІ Є. КОНОНЕНКО «ЗРАДА»

Визнаним майстром і новатором у колах сучасних представників детективного жанру по праву вважається Є. Кононенко – письменниця, літературний перекладач, літературознавець, переможець і лауреат низки премій у галузях мистецтва слова й перекладу, член Національної спілки письменників України та Асоціації українських письменників. Її роман «Зрада» (2002) є лауреатом Всеукраїнського рейтингу «Книжка року», а також лауреатом премії часопису «Березіль».

Питання приналежності роману Є. Кононенко «Зрада» до детективного жанру є досить актуальним, оскільки твір балансує на межі «масового» та «елітарного» мистецтва й апелює до відомих у світовій літературі моделей детективної дії [7, с. 7]. С. Філоненко, аналізуючи детективні твори Є. Кононенко «Зрада», «Імітація», «Ностальгія», підкреслює той факт, що письменниця передусім звертається до вихованого, високоінтелектуального читача, який не просто відпочине завдяки цікавому та захопливому сюжету, а й замислиться над важливими, значущими проблемами сучасності [11, с. 62]. Отже, твір призначений як для масового споживача літератури, так і для поціновувачів «високого» мистецтва.

За своєю сюжетно-композиційною структурою роман «Зрада» наближений до жіночого детективу, який на сьогодні стає все більш помітним у вітчизняній літературі. Серед яскравих представниць цього жанру можна виділити не лише Є. Кононенко, а й О. Печорну, І. Роздобудько, А. Серову та ін. Письменниці вже зайняли свою нішу в межах детективної літератури завдяки неповторному стилю творів та особливому підходу до висвітлення шляху розв'язання таємниць. Мета цієї студії – визначити специфіку жіночого детективу на прикладі вищезгаданого роману Є. Кононенко.

Детективні твори письменниці уже розглядалися дослідниками з погляду їх жанрово-композиційних особливостей та стилістичних особливостей, феміністичного спрямування. Зокрема, твори Є. Кононенко аналізувалися як зразки арт-детективу, де

акцент переносився на витвори мистецтва та злочини, пов'язані з ними [5; 6], як детективні тексти, що відповідають жанровій матриці, але позначені оригінальною творчою манерою письменниці [1; 4; 9 та ін.], психологічна проза тощо. Остання характеристика дозволила зараховувати детективи письменниці до розряду «жіночих» (не лише через прив'язку до статі авторки – А.З.).

Так, головною ознакою жіночого детективу є суміщення ліній любовного, авантюрного і психологічного роману. Як підкреслює Т. Бовсунівська, детектив стає жіночим через переживання в оповіді сентиментальної частини, а також перенасиченість зайвою інформацією, різного характеру докладними описами, які дуже часто виконують ключову роль у розслідуванні справи [2, с. 324].

Події твору в романі «Зрада» розгортаються навколо таємничої смерті Вероніки Раєвської-Стебелько, яка, лікуючись від грипу і вже майже одужавши, раптово помирає. За розслідування таємничої події беруться її подруга Лариса, чоловік Дмитро та коханець Женик. Висувається багато версій загибелі жінки: коханка Дмитра Катерина Рачко переконана, що жінка покарана за несправедливе вимагання спадку свого батька генерала Раєвського; сам Дмитро думає, що це злочинні дії когось із персоналу, і лише Женик з'ясує, що вбицею є його мати, яка в такий спосіб розправляється із невчасним, на її думку, захопленням сина.

Усі три лінії – любовна, авантюрна і психологічна – супроводжуються численними описами та подіями, дрібними деталями, через значний обсяг яких лише усередині твору починає вимальовуватись власне його детективний характер. Ці описи стосуються інтер'єру, парку, будинків, одягу. Спочатку змалювання цієї звичайної буденності здається тлом для подій, що відбуваються. Але коли глибше поринаєш у кожний рядок, то відзначаєш для себе, що змалювання життя є не простою дрібничкою. Сіра буденність, якою пронизані майже всі сучасні твори аналізованого жанру, ніби стає одним із персонажів, наділеним власною філософією та життєвою позицією. Вона нашоухе героїв на певні міркування, зрушує в них спогади, пов'язані зі справою смерті героїні. Подібний відхід від основного розвитку сюжету інтригує читача і збуджує його інтерес до твору. Так, перша лінія включає в себе розповіді про знайомство Дмитра Стебелько та його загибелі дружини Вероніки, їх одруження; про стосунки Вероніки із Жеником, Дмитра Стебелько із Катериною Рачко. Дуже часто авторка робить екскурс у минуле, зображуючи події, пов'язані із життям цілої «династії» Раєвських-Стебелько, детально вдаючись до опису всіх моментів і тонкощів їх сімейних стосунків. Ця лінія тісно переплітається із сентиментальними переживаннями героїв.

Із метою розкрити злочин головні герої роблять багато спроб, використовують будь-яку зачіпку, яка могла б допомогти у з'ясуванні істинної причини смерті героїні. Так, Дмитро Стебелько неодноразово розмовляє з лікарем дружини; психологом, який завдяки своїм професійним умінням допомагає розібратися героєві в собі й у своїх проблемах. Катерина Рачко, коханка Дмитра, також веде чисельні монологи стосовно трагедії, висуваючи свої власні міркування стосовно справи. Женика страшна подія так само не може заспокоїти: він намагається розшукати свого батька Захара Івановича, який, на його думку, може посприяти розвитку справи. Проте ці спроби виявляються безрезультатними – усі намагання не мають жодного сенсу. З одного боку, вони об'єктивно мають стосунок до смерті Вероніки, проте не є її основною причиною. Так реалізується авантюрна лінія роману.

Найбільш вагомою у творі виступає психологічна лінія. Сама Є. Кононенко визначає жанр аналізованого твору як психологічний детектив. Авторка виступає у творі тонким психологом, оскільки майстерно проникає в найпотаємніші куточки душі героїв, зображуючи їхні переживання, внутрішні протиріччя та страждання. Так, завдяки численним монологам Дмитра Стебелька, читач дізнається про те, як йому важко пережити смерть дружини, хоча їх стосунки розвивались не найкращим чином: *«Ніколи не міг подумати, що так болітиме за людиною, яку ще донедавна ненавидів усім своїм серцем...»* [8, с. 88]. Страждання Женика також визначають психологізм роману: *«Просинаюся уночі і бачу поряд її світле волосся, відчуваю на собі теплий погляд... і стає так моторошно, так приємно»* [8, с. 105].

Детективна інтрига наявна у романі не лише в сюжетній лінії пошуку розгадки таємниць, а й у дослідженні причин психологічного дискомфорту Дмитра Стебелька. Детективним у межах аналізованого твору є метод роботи психолога із підсвідомістю героя. Психолог Наталія Никонівна дає завдання своєму клієнтові записати на папері усі події, які спричинили його хвилювання, сварку із померлою дружиною, донькою – тим самим створюється ефект художнього виправдання відходу від канонів власне детективної фабули [3, с. 54].

Твір Є. Кононенко «Зрада» є глибоко філософським. Про це свідчить навіть сама назва твору, більш характерна для жіночого любовного роману, а не для детективу. На думку дослідників, концепт зради є стрижневою основою твору, оскільки у романі вона виступає істинною причиною загибелі головної героїні [9, с. 62]. Навіть у помилкових передбаченнях героїв стосовно смерті Вероніки стрижневою основою виступає саме зрада. Так, подружжя Стебелько зраджують один одному. У певний момент Вероніка розуміє, що так більше не може тривати, починає хворіти і через це помирає. Це одна з версій. За іншою, запропонованою донькою Вікторії, батько зраджує матері – і через це вона помирає. Мати Женика вважає, що Вероніка померла через те, що зрадила своїм принципам та ідеалам, адже вирішила змінити фінал своєї п'єси, написаної незадовго до смерті.

Безпосередньо п'єса Вероніки Раєвської є дуже важливим елементом у сюжетно-композиційній структурі роману, оскільки її зміст розкриває осмислення зради як такої. Герої вистави висловлювали власні погляди на те, чим же є зрада у сучасному суспільстві. І протягом твору вони автоматично переносяться на самих персонажів роману, кожен із яких висловлював власну думку з цього приводу. Проте Є. Кононенко залишає читачеві повну свободу в тому, якої думки дотримуватись і на боці якого героя бути. В одному зі своїх інтерв'ю письменниця з цього приводу говорить: *«Людина повинна пережити те, що читає, відчутти на собі все те, що відчуває герой і, відповідно, зробити власні висновки, які не залежатимуть не від кого»* [8, с. 168]. Саме цим принципом керується письменниця у своїй творчості.

Істинною ж причиною смерті Вероніки Стебелько-Раєвської стає зрада сином материнських почуттів. Мати Женика не може змиритися з тим, що в його житті з'явилась інша кохана жінка, з якою він проводить увесь свій вільний час, присвячує їй вірші та пише п'єси. Тому вона вирішує проникнути у лікарню і ввести хворій ін'єкцію, яка призводить до набряку гортані.

Правда вбивства розкривається завдяки збігам: Венік випадково знаходить стару Зося в будинку свого батька; остання випадково опиняється в коридорі лікарні і бачить

жінку в білому з ін'єкцією у руках, яка заходить до палати Вероніки; випадково Женик дізнається про те, що в ніч смерті Вероніки його мати не була на чергуванні, тож у нього таким чином виникає підозра. Збіги, які загалом мають право на існування в межах детективного жанру, в аналізованому творі виступають фактором «розхолодження читачів» [10, с. 345], які розуміють, що професійні здібності слідчих справи тут мають не таке велике значення, як у традиційному детективі. Тобто стежити за ходом думок героїв, аналізувати докази й пророховувати варіанти розслідування кожен читач буде самостійно, виходячи із власних переконань і спостережень.

Отже, роман Є. Кононенко «Зрада» вміщує в собі ознаки як літератури «масової», так і «елітарної», оскільки розрахований не лише на моральну розрядку читача, відпочинок, а й на його логіку, інтелектуальний розвиток. Авторка грається зі свідомістю читача серією містичних збігів, наводячи його на хибні висновки щодо розв'язки справи.

Відзначимо також еkleктичний характер твору, оскільки в ньому простежуються риси не лише детективної оповіді, а й інших літературних жанрів: психологічного роману, філософського, любовного тощо. Особливість їх взаємопроникнення і поєднання свідчить про типово жіночий характер прози письменниці, характерний для вітчизняної літератури межі ХХ–ХХІ ст.

ЛІТЕРАТУРА

1. Авксентьєва Г. Інтертекстуальні аспекти прози Євгенії Кононенко. *Проблеми сучасного літературознавства*. 2017.
2. Бовсунівська Т. Теорія літературних жанрів: жанрова парадигма сучасного зарубіжного роману: [підручник]. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2009. 519 с.
3. Брайко О. Екзистенціальні проблеми крізь призму детективного жанру. *Слово і час*. 2008. №2. С. 48–58.
4. Емоційний пазл від Євгенії Кононенко: інтелект-реліз / укладач Н.І. Фенько; Полтавська обласна бібліотека для юнацтва ім. Олесь Гончара. Полтава, 2018. 16 с.
5. Зборовська Н. Сакральне жертвопринесення чи профанне вбивство. З приводу роману Є. Кононенко «Жертва забутого майстра». *Кур'єр Кривбасу*. 2007. №5 (214–215). С. 369–373.
6. Землянська А. «Гібридизація» жанру в сучасній масовій літературі (на матеріалі романів А. Переса-Реверте «Фламандська дошка» та Є. Кононенко «Жертва забутого майстра»). *Українська література в загальноєвропейському контексті: монографія / за ред. Т. М. Шарової та А. В. Землянської*. Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2020. С. 92–105.
7. Кокотюха А. Казки для дорослих. *Столичні новини*. 2001. №30. С. 5–7.
8. Кононенко Є. Зрада. К.: Фоліо, 2011. 145 с.
9. Соловей О. Романи Є. Кононенко: бестселери для «елітаріїв!». *Слово і час*. 2003. №2. С. 58–63.
10. Стріха М. «Люди кулака» і «мови вбивці». *Кур'єр Кривбасу*. 2013. №278–280. С. 340–350.
11. Філоненко С. Інша мова жінки. *Слово і час*. 2008. №2. С. 49–55.

Наукове видання

МОВА. СВІДОМІСТЬ. КОНЦЕПТ

Збірник наукових праць

Випуск 10

Підписано до друку 16.03.2020 р., Формат 60*84/16
Папір офсетний. Гарнітура Arial Narrow.
Друк цифровий. Умовні друковані аркуші 11,16
Наклад 300 примірників. Замовлення № 2940

Видано та надруковано ФО-П Однорог Т.В.
72313, м. Мелітополь, вул. Героїв Сталінграда, 3а
Тел. (098) 243 96 51

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виробників і розповсюджувачів
видавничої продукції від 29.01.2013 р. серія ДК № 4477